

הברזה של "יודים מרים"
צא החוצה מחחום השגוריות

זילברמן, שהפך לחבר קרוב מאוד. הוא יצא לשליחות מטעם הסוכנות הישראלית. חמש שנים כארצו של הדוד סם הסיקור גם כרי להתגרש. על סף החזרה לארץ הגיע אליו מנחה זילברמן לביקור בבוסטון, והציע לו טיול מחוץ-אל-חוף. הטיול שינה את חייו.

בניו יורק מצא רן במיקרה הצעת מיכרו להקמת קבוצת-שחקנים, ונדלק. מאז, במשך 15 שנה הוא שוקד על פיתוח המיפעל הפרטי שלו, כמנהל אמנותי מאור-דומיננטי של התיאטרון. "קשה היה להחזיר את הרעיון של תיאטרון מקומי באנגליה. היהודים יתרמו בחפז לבתי-חולים ולספריות, אבל לא לתיאטרון."

על המסר של ההצגה:

"הבעייה המרכזית של ההצגה היא בעיית הזהות. האם היהודים הם קודם-כל יהודים או קודם-כל אמריקאים? בעייה נוספת שהיתה חשובה לי היא בעיית הביקורת על ישראל. האם לבקר את ישראל, או לעמוד תמיד לצד דעה המחזיקה אינו נוקט עמדה בסוגיה זו. אבל אני, אישית, כחלק מאוד נפרד מהקהילה הישראלית וכישראלי הגר בחוץ-לארץ, חושב שהקהילה צריכה לתמוך בכל תנאי, ולהשאיר את הביקורת בפנים."

האם יחזור לישראל?
"אתה מקים מיפעל גדול וחשוב, שהולך לו טוב מאוד כאן וגם באירופה, הצגות שלנו רצות גם שם וקשה לך לעזוב למען הציונות. אני מאוד רוצה לביים בארץ. אז יהיה שילוב של משיכה עם אידיאולוגיה. היו המון הצעות מהארץ, ומזור לי עד היום למה הן לא יצאו לפועל."

השגריר הישראלי רמאי. זהו קטע הפתיחה מתוך ההצגה 'יודים מרים', בהפקתו של התיאטרון הרפרטוארי היהודי בניו יורק. עצם השם מעיד רבות על הפרובוקטיביות של ההצגה, המעוררת היום וסערות ברחבי הקהילה היהודית בניו יורק. הידידות בין ישראל וארצות-הברית, הידידות בין יהודים ללא-יהודים, הידידות בין יהודים ליהודים. המלורדאמה הפוליטית של גורדון ריי פילד נכתבה מיד אחרי גורדינו של ג'ונתן פולארד לפני שנה וחצי. מאז, בעבודה רצופה וללא פשרות, המשיך הבימאי אלן קולטר ליצור מחזה שיועזע הרבה מהיהודים שיצפו בו.

העלילה אינה ממש שיחזור של מישפט פולארד, או, כפי שאומר קולטר: "השתמשנו בפולארד כנקודת-זינוק אל עבר הבעייתיות והשאלות שרצינו להגיע אליהן. זו גם הסיבה לכך שלא השתמשנו בשמו המפורש של פולארד. רצינו להתעמק בבעיות הכלליות, ולא הספציפיות."

אחרי שארצות-הברית מסרבת לעזור לישראל לבנות מערכת להגנה אווירית, מעביר דויד קליין (המייצג את ג'ונתן פולארד), אידיאליסט צעיר שחונך לאיכפתיות עזה לגבי גורלה של ישראל, מידע ביטחוני מסווג על המערכת לסוכן-הביון הישראלי יוסף גולן. דויד מורשע בבגידה, אבל רבי ארתור שפר (סם גריי), המורגל בתיווך ובמאבק-כוח, מי שנחשב כמנהיג בקהילה היהודית האמריקאית ולידיד קרוב של אביו של דויד עד מותו, מארגן עיסקה שבה מעורבים השגריר הישראלי, פרקליט חצי-אינטיימי ממישרד-המישפט ושיקוגרס יידותי. לפיה היה גורדינו צריך להיות קל ממאסר-העולם הצפוי.

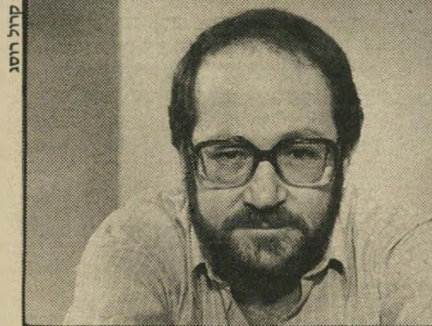
כאשר העיסקה מתמוטטת ברגע האחרון, מנסה שפר נואשות להציל את המצב, אבל כאשר הוא מושך בכל החוטים, הוא מגלה שכל הקשרים שלו היו כלא-יהיו.

סם גריי, המגלם את שפר, מציג דמות של אדם חביב ביותר, מורכב, שיש בו משהו מן הזקן הנחמד ומשהו מן הברון. כשהוא רן בהיסטוריה היהודית ובמישפט העברי, הוא שולף קטעים משעשעים של חוכמה עממית מהסיפורים על אברהם, משה ויהושע וטווה אותם, רגשנית משהו, לתוך דבריו. אולם הקהילה היהודית, המוצגת באמצע עות דמותו של שפר, מוארת באור של תמי-

כרעות רבי, אתה סמרטוט!

מחזה על פרשת פולארד מסעיר את הקהילה היהודית בניו יורק

רונן בר
ושינגטון, פתח השגרירות הישראלית. שני צעירים זועקים נואשות לתוך האינטר-

בימאי אבני
הרב הוא גם בדרן

קום: "אני דויד קליין, אני דויד קליין, תנו לי לדבר עם יוסף גולן!"
"אין כאן שום יוסף גולן!"
הוא אמר לי להגיע לכאן ולבקש אותו אם אני איקלע לצרה, וכרגע אני בצרה גדולה: האף-בריי נמצא כאן מאחורי הגדר. בבקשה, תנו לנו להיכנס!"
"אנחנו לא יודעים מי אתה, ואין כאן שום יוסף גולן."
"אתם חייבים לדעת מי אני? אני זה שנתן לכם את המערכת להגן על השמיים של ישראל!"
צא החוצה מחחום השגוריות, או שנוציא אותך ככוח מכאן!"
דויד קליין ואשתו רחל יוצאים מתוך שגרירות ישראל, ונופלים לידיהם של אנשי שרות-הביון האמריקאי, המחכים להם בחוץ. דויד קליין מואשם בריגול חמור למען ישראל.

"מהרי"

הסיגרים הדקים של אג'יו, הולנד

עכשיו גם בטעם קל ועדין

אזהרה: משרד הבריאות קובע כי - העישון מזיק לבריאות

מחירון מנויים העולם הזה

לחצי שנה	לשנה	מנוי בארץ (כולל משלוח ומע"מ)
130 ש"ח	240 ש"ח	מנוי בדואר-אוויר לאירופה (כולל משלוח ומע"מ)
155 ש"ח	290 ש"ח	מנוי בדואר-אוויר לארצות-הברית, ררוס-אפריקה, פנמה, תאילנד (כולל משלוח ומע"מ)
220 ש"ח	410 ש"ח	מנוי לארגנטינה (כולל משלוח ומע"מ)
250 ש"ח	460 ש"ח	מנוי לארצות-הברית (כולל משלוח ומע"מ)